

A tiltott csapat

2011 március 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kína képében a világ egyik, ha nem a legnagyobb hatalma áll velük szemben, a tibetiek azonban mégis ellenállnak az elnyomásnak. Tibet, mint ország hivatalos formában még csak nem is létezik, de lakói már évszázadok óta arra törekedtek, hogy ez megváltozzon.

Amellett, hogy imádják a sportot, a futballt is felhasználják céljaik eléréséhez. Ezúttal egy nemzet nélküli nemzeti válogatott nem mindennapi történetét mutatom be.

Ellentmondásos államról van szó, egy olyanról ahol a legf?bb politikai, eszmei és vallási vezet?k már évek óta nem jártak szül?földjükön, ugyanis szám?zetésben élnek els?sorban a szomszédos **Indiában**, de a világ számos pontján megtalálhatóak. Hogy ez miért is alakulhatott így? Legyen erre elég annyi válasz, hogy **Kína** a saját testrészeként tekint a buddhista területre, ellenben a tibetiekkel, akik a tibeti régió teljes egyesítésében és önállósodásban reménykednek. Mára a fennálló konfliktus nem csak helyi szinten jelenik meg, hanem globálisan. A tibetiek rájöttek arra, hogy a labdarúgás a sport értékén túl kiváló eszköz problémájuk minél szélesebb körben való megjelenítésére.

Manapság olyan játékosok alkotják a nemzeti tizenegyet, akik még sohasem, vagy csak nagyon régen léphettek az általuk képviselt ország földjére. De ez nem volt mindig így. A futball els? jeleit az **1930-as években** fedezhetjük fel, amikor is lejátszotta els? mérk?zését a **Lhasza United** (Lhásza, Tibet f?városa). A „csapat” az éppen itt tartózkodó **brit misszió** tagjai ellen meccselt. Az elkövetkezend? majd fél évszázad folyamán azonban semmilyen fejl?dés nem mutatkozott. Olyannyira, hogy a **14. dalai láma** mellett több ezer ember elhagyta az országot.

1936-ban a Lhasza United többek között egy nepáli katonával és egy kínai szabóval a soraiban megmérk?zött a brit misszió csapata ellen.

Az elmaradottság, a földrajzi helyzet, na meg persze Kína politikája nem adott szemernyi esélyt sem a sport életben tartására. Ám az elkötelezettek mégis megpróbálkoztak a lehetetlennel. 1981-ben létrehoztak egy futballtornát, amelyre a szám?zött játékosok alkotta csapatok jelentkezéseit várták, bárhonnan is érkezzenek. A **GCMGC** (Gyalyum Chenmo Memorial Gold Cup, a dalai láma egyik n?nem? felmen?jér?l nevezték el) 16. kiírását a tavalyi évben rendezték. Annak ellenére, hogy az els? megmérettetést majd 30 esztendeje indították, a szám azért ilyen alacsony, mivel 1985-87, 1990-96, 1998, 2000-03 közötti id?szakokban ez meghiúsult.

A GCMGC-bajnokság nyitóünnepsége 2010-ben

A 2000-es évek folyamán egyre nagyobb jelent?séggel bírt az esemény, már csak azért is, mert a 2001-ben megalakult **Tibeti Sportszövetség** (TNSA) felkarolta a szervezését. Mind a szövetség, mind a torna a szomszédos Indiában, **Dharamsalában** talált biztonságos otthonra (korábban Kalimpang és Clement Town is lebonyolította a versenyt, de Dharamsala bizonyult a legjobb megoldásnak).

Tévedés! Ez nem egy családi fotó, hanem a szövetség tagjai

2010-ben a 18 gárdát felvonultató megmérettetést mindösszesen 10 nap alatt játszották le, mivel egy iskola sportpályáján került megrendezésre és a gyerekek nyári szüneteb?l már csak ennyi volt hátra (!). Az amat?r körülmények ellenére a torna költségvetése komolynak mondható **500 ezer rúpia** volt (1 rúpia = 4,3 Ft). A jegyárak – mert ilyen is volt – naponta tíz rúpiát értek, de aki bérletet váltott az 100 rúpiáért végig élvezhette az egész bajnokságot. A csapatok többnyire Indiából érkeztek, de egy elszármazott tibeti csapat **Kanadából** képviseltette

magát. A kieséses rendszerben zajló küzdelem gy?ztese a **Dhondupling FC** lett, amely 50 ezer rúpiával gazdagodott, de a második **Doeguling FC** és a harmadik **Rabling FC** is kapott 30 illetve 10 ezer rúpiát. Az örökös bajnok azonban továbbra is a Dharamsala maradt a 13 megszerzett els?ségével.

A tavalyi gy?ztes és a serleg

Kétségtelen tény, hogy a tibetiek nagy szenvedélye a futball, mi sem bizonyítja jobban, hogy szenvedélyük a szám?zetésben is megmaradt. A már „jól m?köd? bajnokság” mellett egy nemzeti csapatot is létre kívántak hozni. Már akkor le volt kötve az els? mérk?zésük, mikor a válogatottnak se híre, se hamva nem volt. A szövetség egy dán szakembert bízott meg a nemes feladattal, hogy készítse fel az akkor még nem létez? tibeti válogatottat az egy hónap múlva **Dániában** megvívandó **Grönland** elleni barátságos meccsre. Napok alatt sikerült kiválasztani 22 szerencsés játékost, akik részt vehettek a válogatott történetének els? mérk?zésén. A felkészítés azonban nem zajlott zökken?mentesen. A dharamsalai pálya talaja enyhén szólva is hagyott némi kívánnivalót maga után, így az edz? inkább kivezényelte csapatát az utcára, hiszen még a makadám is jobb min?ség?nek bizonyult az ?sföldnél.

Ahogy közeledett a várva várt nap, úgy n?tt a játékosokban a feszültség, amelyre rátett egy lapáttal, hogy több játékos nem utazhatott el az összecsapásra megfelel? útiokmányok hiányában illetve a kínai kormány is megnehezítette az újdonsült csapat dolgát, hiszen kilátásba helyezte, hogyha Dánia otthont ad a meccsnek, akkor Kína minden kapcsolatot megszakít az európai országgal. A fenyegetés és a tiltás ellenére a szám?zött csapat 5000 néz? buzdítása közepette lejátszotta a 90 percet a **Vanlose stadionban**. Igaz 4-1-es vereség lett a vége, de az ázsiaiak mégis önfeledten ünnepeltek, hiszen jóval többre értékelték ezt, mint egy egyszer? meccset, ugyanis most el?ször fordult el?, hogy önállóan, függetlenül léptek színre a „nagyközönség” el?tt. Ezt egyfajta jelzésnek szánták a kínai kormány felé, hogy bábáskodásuk nélkül is képesek és készek talpon maradni.

Egyik legnagyobb hangadójuk a válogatott középpályása és gólkirálya, **Tsering Dhundup**, aki politikai aktivistaként harcol népéért. A tibetiek a múltban is a jöv?ben sem használtak fel durvább eszközöket a Kína elleni tüntetéseik alkalmával, hiszen a buddhista vallás elutasítja az agressziót. A dalai láma is teljes mellszélességgel a csapat mögé állt és az eszmét képviselve utazta végig a világot és szinte mindenhol tárt karokkal fogadták.

A tibeti válogatott közben csatlakozott a **nem-FIFA tagok** egyre népesebb táborához és 2006-ban részt is vett a németországi **FIFI Wild Cup**-on. Bár sem ezen az eseményen (Gibraltár 0-5, St. Pauli Köztársaság 0-7), sem az **Elf Cup**-on (Tádzsigisztán 0-3, Krími tatárok 0-1, Észak-Ciprus 0-7) nem termett sok babér számukra, ám lelkesedésük máig töretlen maradt. Idén januárban pedig az is eld?lt, hogy részt vehetnek a jöv? éven, **Kurdisztánban** sorra kerül? **VIVA World Cup** elnevezés? tornán.

A tibetieknek egyetlen vágyuk maradt még, amelyet belátható id?n belül el akarnak érni, mégpedig, hogy újra teljes valójában láthassák szeretett országukat. A hófödte hegycsúcsok, a csodálatos völgyek és a magas fennsíkok mind a mai napig **Tibet** területét színesítik, de egyel?re nem olyan körítéssel, ahogy egykori és mai lakói szeretnék.

A lehetetlen talán lehetséges.

Az emlékezetes Grönland elleni mérk?zésr?l készült dokumentumfilm egy részlete:

Tudtad?

A dán alapítású Hummel sportszergyártó cég évtizedekig a dán labdarúgó válogatott legf?bb támogatója volt. A 2000-es évek közepét?l azonban szakított egymással a két fél és a Hummel átpártolt a tibeti csapathoz.

- *2005-ben megalakult az els? hivatalos formában m?köd? tibeti futballklub, a Tibet Huitong FC. Mára azonban „kínaivá” alakították Hohhot Black Horse néven.*
- *A tibeti nemzeti csapat egyetlen gy?zelmét egy indiai alakulat ellen aratta (Delhi XI elleni 6-0).*

[Forrás és fotók: phayul.com, tibetmagazine.net, tibetansports.org, Google]

fourfourtwo.hu, futballkutató

Ajánló